

Roger Joseph Casavant werd op 26 maart 1923 geboren op een boerderij in Legal, een plaatsje in de Canadese provincie Alberta, ongeveer 40 km ten noorden van Edmonton. Zijn ouders waren Emile Casavant (1878-1951) en Malvina Guertin (1888-1957). Roger groeide op in een Franstalig, rooms-katholiek gezin.

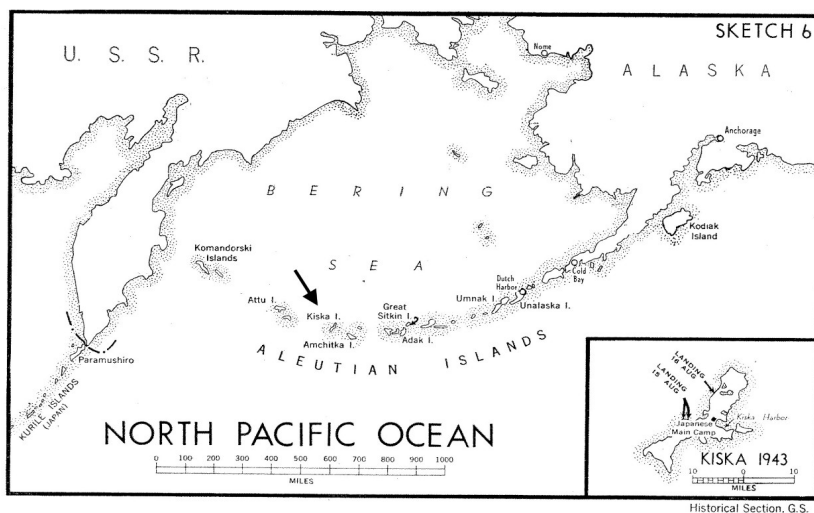
Legal, genoemd naar bisschop Émile-Joseph Legal, ontstond in 1894 in een gebied dat kort daarvoor vrijgegeven was voor *homesteading*. Door de inspanningen van de katholieke priester Jean-Baptiste Morin vestigden veel Franstalige katholieken uit Québec zich in Legal.

Rogers grootouders, Odilon en Céline Casavant, hadden zich in 1900 in Legal gevestigd. Na verloop van tijd begonnen hun vijf zoons allen een boerderij bij de *homestead* van Odilon en Céline, waardoor het gebied lokaal bekend werd onder de naam *Casavant Corner*. Hun oudste zoon was Emile Casavant, de vader van Roger. In 1904 trouwde Emile met Eva Desrosier uit Québec, met wie hij zes kinderen kreeg. Eva overleed in 1918; een jaar later hertrouwde Emile met Malvina Guertin, die ook uit Québec afkomstig was. Van de vijf kinderen die zij samen kregen, werden er drie ouder dan twee jaar: Laurette, Roger en Marcel.

Roger ging naar de *public school* in Legal en rondde de achtste klas af in 1938, toen hij 15 jaar oud was. Daarna ging hij op de boerderij van zijn vader werken. In 1940 verhuisde het gezin Casavant naar een boerderij in Shoal Creek, 50 km ten noordwesten van Legal. Roger bleef bij zijn vader werken.

In 1943 werd Roger opgeroepen voor militaire dienst op grond van de *National Resources Mobilization Act (NRMA)*. Hij werd medisch gekeurd en trad in dienst op 12 februari in Edmonton, Alberta. Daarna volgde hij een basistraining in Prince Albert, Saskatchewan, en een infanterietraining in Calgary, Alberta.

Op 25 juni 1943 werd Roger ingedeeld bij de *Rocky Mountain Rangers* in Nanaimo, British Columbia. Op 12 juli vertrok zijn eenheid naar Alaska als onderdeel van een Amerikaans-Canadese strijdmacht. De Canadese regering maakte hiermee gebruik van de mogelijkheid dienstplichtige NRMA-soldaten buiten Canada in te zetten — een mogelijkheid die sinds 1942 bestond, maar die bij de Franstalige bevolking erg gevoelig lag.

*Bron: C.P. Stacey (1955),
Six years of war: The Army
in Canada, Britain and the
Pacific.*

In juni 1942 had Japan de westelijk gelegen eilanden Attu en Kiska van de Aleoeten bezet. In juni 1943 werd Attu door Amerika heroverd, maar de operatie kostte duizend Amerikaanse soldaten het leven. Voor de herovering van Kiska werd met de hulp van Canada een grote troepenmacht ingezet: 35.000 soldaten, waaronder 5.300 Canadezen. Ze werden naar het eiland Adak verscheept om te trainen onder de arctische omstandigheden van de Aleoeten. Op 13 augustus vertrok de invasiemacht naar Kiska om daar op 15 en 16 augustus te landen en te ontdekken dat de Japanse bezetters verdwenen waren. De Amerikaanse soldaten vertrokken snel uit Kiska, de Canadezen bleven er nog vijf maanden. Roger behoorde tot de laatste soldaten die naar Canada terugkeerden. Hij arriveerde op 25 januari 1944 in British Columbia.

Op 12 juni 1944 nam Roger in Prince George, British Columbia, vrijwillig dienst in het actieve Canadese leger. Een maand later werd hij overgeplaatst naar Camp Debert, Nova Scotia, als voorbereiding voor zijn vertrek naar Europa. Op 4 augustus vertrok hij vanuit Halifax naar Engeland, waar hij een week later arriveerde. Hij verbleef daar slechts korte tijd en werd op 29 augustus naar Frankrijk verscheept. Enkele dagen later voegde hij zich bij zijn nieuwe eenheid, de *Calgary Highlanders*, onderdeel van 5e Infanteriebrigade van de 2e Canadese Infanteriedivisie.

Begin september rustten de *Highlanders* enkele dagen in Dieppe. Ze hadden in Normandië zware verliezen geleden en hadden een tekort van meer dan 300 man. Op 4 september werden ze versterkt met 140 manschappen en de dagen daarna volgden er nog meer.

Op 5 september vertrokken de *Highlanders*, samen met de twee andere regimenten van de 5e Infanteriebrigade, vanuit Dieppe naar Duinkerken. De Duitsers probeerden de havenstad uit handen van de geallieerden te houden. De *Highlanders* vochten twee weken in drassige polders langs de toegangswegen tot de stad, onder voortdurende beschietingen door zware artillerie. De inzet van een enkele brigade was echter onvoldoende om de stad te veroveren. De gevechten kostten de *Highlanders* 126 manschappen, die sneuvelden of gewond raakten.

De Britse 4e Special Service Brigade loste de Canadezen af. Hun opdracht was te voorkomen dat de Duitsers uit Duinkerken zouden ontsnappen. Op 18 september vertrokken de Highlanders naar Antwerpen, waar ze enige dagen rust kregen.

Op 4 september 1944 hadden de Britten de stad Antwerpen veroverd. Het gebruik van de haven was van groot belang om de bevoorradingslijnen van de geallieerde troepen te verkorten. De haven was intact, maar kon niet worden gebruikt omdat de Duitsers de oevers van de Westerschelde controleerden. Door onenigheid tussen de geallieerde militaire bevelhebbers Eisenhower en Montgomery duurde het twee weken voordat het gebruik van de haven tot topprioriteit verklaard werd — twee weken die de Duitsers gebruikten om hun verdediging te versterken.

Voorafgaand aan de Slag om de Schelde werd de 5e Infanteriebrigade ingezet om gebied ten noordoosten van Antwerpen te veroveren. In de nacht van 21 op 22 september slaagden de Highlanders erin via de beschadigde deuren van een sluis het Albertkanaal over te steken en een bruggenhoofd aan de overkant te vestigen. Twee dagen later begon de oversteek van het kanaal van Antwerpen naar Turnhout, waarvoor drie dagen gevochten werd. Bij de oversteek van deze kanalen leden de Highlanders zware verliezen: 24 doden en 86 gewonden.

Op 2 oktober begon de Slag om de Schelde. De 2e Infanteriedivisie rukte op vanuit Antwerpen en vanuit het door de 5e Infanteriebrigade veroverde gebied. Hun doel was de toegang tot het schiereiland Zuid-Beveland af te sluiten en vervolgens op te trekken naar Walcheren, het Duitse bolwerk ten noorden van de Westerschelde.

Aanvankelijk verliep de opmars relatief voorspoedig, maar bij Woensdrecht stuitte de 2e Infanteriedivisie op zware tegenstand. Van 6 tot 17 oktober vonden daar hevige gevechten plaats. In Hoogerheide konden de Highlanders bij een Duitse tegenaanval nauwelijks stand houden. Op 17 oktober onstond een patstelling; beide legers staakten hun offensief. Nadat de 2e Infanteriedivisie dekking in de rechterflank had gekregen, begon ze op 23 oktober een aanval om de laatste tegenstand rond Woensdrecht uit te schakelen, zodat de opmars naar Walcheren kon beginnen.

Maar, Roger Casavant was daar niet bij: in zijn *dienstdossier* staat hij geregistreerd als afwezig zonder toestemming — Absent Without Leave (AWL) — vanaf 23 oktober om 07.00 uur. Het lijkt heel goed mogelijk dat — na anderhalve maand van hevige gevechten, met slechts korte rustpauzes, en grote aantallen gewonden en doden om hem heen — hij mentaal niet in staat was aan de nieuwe gevechten deel te nemen.

Op 24 november was Roger terug bij de Highlanders. Wat er in de tussentijd gebeurde en hoe hij weer bij de Highlanders kwam, is niet duidelijk. Hij werd in hechtenis gesteld tot 30 november en toen veroordeeld tot inhouding van 67 dagen soldij.

Van november 1944 tot februari bracht de 2e Infanteriedivisie de winter door in de buurt van Nijmegen. Op 8 februari 1945 begon het Rijnlandoffensief — de geallieerde operatie om de westelijke oever van de Rijn ten noorden van het Ruhrgebied op de Duitsers te veroveren. In de beginfase was de rol van de 2e Infanteriedivisie beperkt: de 5e Infanteriebrigade moest de plaats Wyler op de weg van Nijmegen naar Kleef innemen. Ze kreeg te maken met een sterke verdedigingsmacht die zich goed had ingegraven en moest Wyler deels door mijnenvelden naderen. Het kostte acht uur vechten om het doel te bereiken. De Highlanders bleven twee dagen in Wyler en werden daarna teruggetrokken naar Nijmegen.

Op 17 februari werd de 2e Infanteriedivisie opnieuw aan het front ingezet. Ze nam deel aan de gevechten in het Hochwald ten noordwesten van Xanten. Bercuson schrijft in zijn geschiedenis van de Calgary Highlanders over het Hochwald:

Het dichte bos maakte [...] gevechten bijna onmogelijk. Omdat elk pad of elke weg een potentiële hinderlaag inhield, moesten de mannen zich een weg banen door de bomen en het struikgewas. Sneeuw, modder, natte bladeren en dennennaalden [...] maakten het moeilijk om stevig te staan. Salvo's van machinegeweren en vuur van handwapens kaatsten af op de bomen [...]. Granaten en raketten die in de boomtoppen explodeerden, lieten granaatscherven en scherpe stukken hout naar beneden vallen. De kou en de regen maakten de ellende van de mannen nog erger.

Het Rijnlandoffensief eindigde op 11 maart nadat Xanten veroverd was en de laatste Duitsers zich overgegeven hadden. Alle Canadese regimenten hadden zware verliezen geleden. Van de Highlanders verloren 41 soldaten het leven en werden er 164 gewond. De Highlanders trokken zich terug naar Berg en Dal bij Nijmegen en op 29 maart staken ze de Rijn over bij Rees nadat daar een brug over de rivier was geslagen. Daarna begon een snelle opmars naar Noord-Nederland.

Op 13 april bevonden de Highlanders zich bij Assen; ze overnachtten bij Peelo, even ten noorden van de stad. De volgende dag rukten ze op naar Hoogkerk, ten westen van Groningen, en troffen het dorp onverdedigd aan. Aan het eind van de middag volgde een opmars naar Groningen. Het gebied ten westen van het Reitdiep werd gezuiverd en een bruggenhoofd over het Reitdiep gevormd. Om 1 uur 's nachts, op zondag 15 april dus, hadden de Highlanders twee compagnieën aan de overzijde van het water. De rest van de dag waren ze bezig met het zuiveren van de Schilderswijk. In hun *War Diary* staat:

De doelstellingen [...] waren een reeks huizenblokken bestaande uit appartementengebouwen van elk drie verdiepingen, waarbij elk appartement ongeveer vier kamers telde waarin zich diverse burgers en veel sluipschutters bevonden. De compagnieën braken echter de ene na de andere door en om 16.30 uur hadden alle compagnieën hun doelstellingen bereikt; het aantal krijgsgevangenen bedroeg ongeveer 160. Het aantal slachtoffers viel verrassend laag uit voor dit soort gevechten waarbij huis voor huis en kamer voor kamer werd gestreden.

Vlak voor het donker werd, was de hele wijk onder controle. In totaal hadden ze 400 krijgsgevangenen gemaakt. Op 14 april hadden de Highlanders geen enkele *casualty*, op 15 april een aantal gewonden en één gesneuvelde soldaat.

Maandag 16 april was de laatste dag van de gevechten in Groningen, met name in het centrum en het oostelijk deel van de stad. De Highlanders waren daarbij niet betrokken, zij hadden hun bijdrage aan de bevrijding van Groningen geleverd. Zij mochten uitrusten en — voor zover de dienst dat toestond — deelnemen aan de feesten in de stad.

Op 19 april vertrokken de Highlanders uit Groningen, richting Duitsland. Roger Casavant was daar echter niet bij. Op 18 april 1945 was Roger vanaf 5 uur 's middags *afwezig zonder toestemming* zoals in zijn dienstdossier te lezen valt. Zijn lichaam werd op 23 april gevonden in het Hoendiep, aan de rand van de stad. In het dagrapport van de gemeentepolitie van Groningen staat:

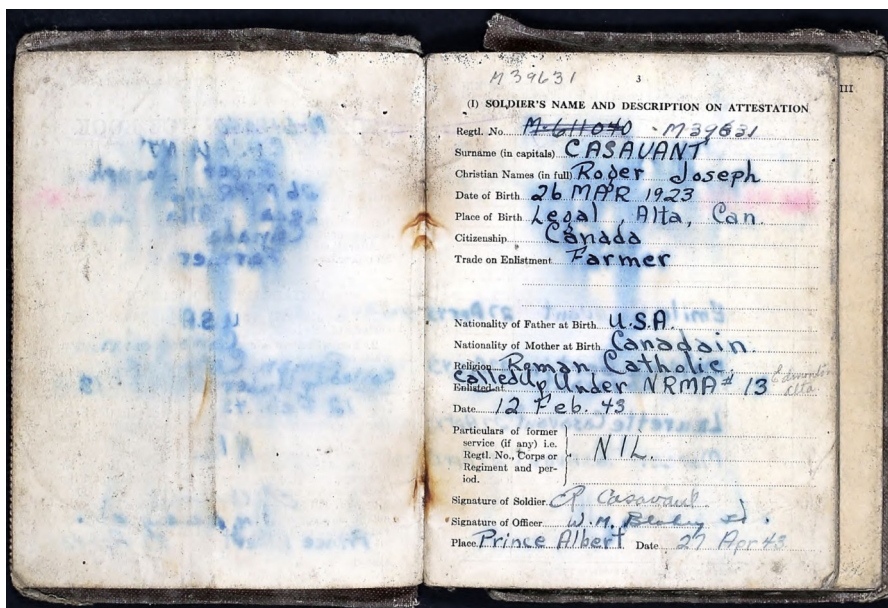
17.00 uur

Alhier wordt kennis gegeven dat het lijk van een Canadees militair in het Hoendiep te water licht. Ond. Luit. Oostland heeft Kapt. Strijkel hiervan kennis gegeven die daarop de bevoegde militaire instantie's zal waarschuwen op dat het lijk opgehaald en begraven kan worden.

19.30 uur

Is het lijk van de Can. militair genaamd: Casavant, Roden Joseph, geboren den 26 Maart 1923 te Legal Alta Canada, van beroep – Farmer, door Wilkens K. per rijwiel brancard over gebracht naar het Ac. Ziekenhuis.

Roger werd geïdentificeerd aan de hand van het *Soldier's Service Book* dat hij bij zich droeg. Het is niet bekend wat er tussen 18 en 23 april met hem is gebeurd. Formeel werd bepaald dat hij op 18 april *Killed in Action* was.

Roger werd op 24 april begraven op een tijdelijke militaire begraafplaats in Eelderwolde, enkele kilometers ten zuidwesten van Groningen. In 1946 werd hij herbegraven op de Canadese Begraafplaats in Holten, waar hij nu rust in graf 03.H.08. Op zijn grafsteen staat de inscriptie

ALWAYS IN OUR THOUGHTS,
FOREVER IN OUR HEARTS.
FATHER AND MOTHER,
LAURETTE AND MARCEL

Na zijn overlijden kreeg Roger Joseph Casavant de volgende Canadese militaire onderscheidingen: de *1939-1945 Star*, de *France and Germany Star*, de *War Medal 1939-1945* en de *Canadian Volunteer Service Medal with Clasp*.

Bronnen

Voor deze levensbeschrijving is onder andere gebruik gemaakt van de websites van Library and Archives Canada, Veteran Affairs Canada, Commonwealth War Graves Commission, en van de genealogische websites Ancestry, MyHeritage en Find a Grave. Verder verdienen de volgende boeken vermelding:

- Bercuson, D.J. (1994) *Battalion of Heroes: The Calgary Highlanders in World War II*.
- Histoire de Legal History Association (1995) *History of Legal and District*.
- Stacey, C.P. (1955) *Six Years of War: The Army in Canada, Britain and the Pacific*.
- Stacey, C.P. (1960) *The Victory Campaign: The Operations in North-West Europe, 1944-1945*.
- Wind, S. de (2021) *Endkampf om Groningen april 1945*. Dank aan Sipke de Wind voor het beschikbaar stellen van het politierapport van 23 april 1945.

© 2026 Walter Ravenek